

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1090/2014
06.11.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Зорана Таталовића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Ђ., због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези са ставом 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ђ., адвоката Р.М. из Б., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици Посл.број К.207/2013 од 19.06.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж.1 990/14 од 13.08.2014. године, у седници већа одржаној дана 06.11.2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ђ., адвоката Р.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици Посл.број К.207/2013 од 19.06.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж.1 990/14 од 13.08.2014. године као неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ.**

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици Посл.број К.207/2013 од 19.06.2014. године окривљени Д.Ђ. оглашен је кривим за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези са ставом 2. Кривичног законика (КЗ) и осуђен на казну затвора у трајању од 9-девет месеци, која ће се извршити на тај начин што ће је окривљени

издржавати у просторијама у којима станује у Б., ул. ..., које не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, с тим да ће суд, уколико окривљени једном у трајању преко 6-шест часова или два пута у трајању до 6-шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора. Истом пресудом, окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета - три ручне бомбе кашикаре, ..., сеијских бројева ..., које ће се након правноснажности те пресуде доставити МУП РС, ПУ Суботица ради уништења у законитом поступку, а окривљени је обавезан на плаћање суду трошкова кривичног поступка у износу од 21.940,00 динара и паушала у износу од 12.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Апелациони суд у Новом Саду, пресудом Кж.1 990/14 од 13.08.2014. године, одбио је као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Суботици и бранилаца окривљеног Д.Ђ. и пресуду Основног суда у Суботици К. 207/13 од 19.06.2014. године, потврдио.

Бранилац окр. Д.Ђ., адв. Р.М., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона - 439. став 1. тачка 1) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев за заштиту законитости основан, јер је повређен закон на штету осуђеног и да донесе пресуду којом се пресуде Основног суда у Суботици К. 207/13 од 19.06.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж.1 990/14 од 13.08.2014. године, у односу на окр. Д.Ђ. и кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези са ставом 2. КЗ, преиначавају у ослобађајућу, јер дело за које је окривљени осуђен није свршено кривично дело.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Д.Ђ., адв. Р.М., је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док у осталом делу захтев нема прописан садржај.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и с тим у вези наводи да изрека правноснажне пресуде не садржи опис било каквог чињења окривљеног или започињања чињења, нечињења или трпљења, односно поступања окривљеног које се може подвести под радњу извршења кривичног дела у питању, као ни чињенице из којих произилази да је делатност окривљеног проузроковала последицу

кривичног дела, која у конкретном случају није остварена, па се ради о покушају кривичног дела из члана 348. КЗ у основном облику из става 1. тог члана, за који је предвиђена новчана казна.

Изложене наводе захтева Врховни касациони суд оцењује као неосноване. Окривљени Д.Ђ. је оптужен и изреком првостепене пресуде оглашен кривим што је, у време и на месту опредељеном у изреци пресуде „неовлашћено носио експлозивне материје чије држање није дозвољено грађанима, и то 3 ручне бомбе кашикаре“ које су означене по врсти и серијском броју, уз ближи опис начина на који је окривљени носио наведене предмете (упаковане и сакривене испод задњег седишта аутобуса). Кривично дело из члана 348. КЗ према закону који је био на снази у време предузимања наведене радње окривљеног, извршава се, поред осталих и радњом неовлашћеног ношења предмета из става 2. тог члана, у које спадају предметне бомбе (експлозивне материје), чија израда, набављање, промет или држање грађанима није дозвољено, а која радња је предвиђена у ставу 4. истог члана као посебан облик кривичног дела у питању.

Следствено реченом, не стоји навод захтева да чињенични опис кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим побијаном правноснажном пресудом не садржи сва обележја дела, и то конкретан опис чињења окривљеног које би представљало радњу извршења као елеменат кривичног дела, као ни навод захтева да се, према том опису, не ради о свршеном кривичном делу за које је окривљени осуђен, већ о покушају истог, чиме се у суштини указује да је примењен закон који се не може применити, односно на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Сама по себи делатност „ношења“ предмета подразумева извесно трајање, чија дужина није од значаја за постојање кривичног дела из члана 348. став 4. КЗ. То је прва и једина делатност из које се састоји радња извршења која чини биће кривичног дела у питању, па је дело свршено самим предузимањем те делатности, а у тој радњи садржана је и последица дела која се огледа у апстрактном угрожавању јавног реда и мира, односно јавне безбедности и траје колико и сама радња.

Бранилац окривљеног у уводу захтева као разлог подношења истог наводи и повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, али у образложењу захтева, осим што наводи да је првостепени суд одлуком о кривичној санкцији неправилно применио кривични закон, не каже у чему се конкретно састоји истакнута повреда закона. Како је одредбом члана 484. ЗКП прописано да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење истог (члан 485. став 1. ЗКП), то захтев у овом делу нема прописан садржај, у смислу цитираног законског прописа.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, на основу члана 491. став 1. ЗКП, у односу на одбијајући део, а на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези са чланом 484. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

+